

N:o 55.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 14 maj 1892.
 — — — — Andra Kammaren den 14 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:t:s proposition angående ändring i lagen om lindring i rustnings- och roteringsbesvären den 5 juni 1885.

(Statsutskottets utlåtande n:o 41.)

Till Konungen.

Eders Kongl. Maj:t, som den 13 januari innevarande år till Riksdagen aflåtit propositioner angående ändring i vissa delar af värnpligtslagen den 5 juni 1885 och förordningen den 14 september 1883 angående bevillning af fast egendom samt af inkomst, har i en till Riksdagen förstnämnde dag, under åberopande af bilagdt protokoll öfver landtförsvarsärenden för samma dag, afgifven proposition föreslagit Riksdagen att, för den händelse Riksdagen bifölle omförmälda propositioner, propositionen angående ändring i värnpligtslagen, i hvad den samma afsåge förändrad lydelse af 1 §, 3 § 1 mom., 6, 27 och 28 §§, 33 § mom. 2 och 3 samt 34, 52 och 53 §§, och tillika antoge ett af Kongl. Maj:t nämnda dag, på föredragning af statsrådet och chefen för landtförsvarsdepartementet, godkänt förslag om förstärkningar i landets nuvarande härorganisation,

dels medgifva

att 1 och 6 §§ i lagen om lindring i rustnings- och roteringsbesvären den 5 juni 1885 måtte erhålla följande förändrade lydelse:

Bih. till Riksd. Prot. 1892. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 8 Häft.

§ 1.

I rustnings- och roteringsbesvärerna skall, på sätt samt under iakttagande af de särskilda bestämmelser och undantag, som här nedan i denna lag omförmälas, lindring ega rum att årligen utgå intill 1893 med trettio procent, för år 1893 med femtio procent, för åren 1894 och 1895 med sextio procent, för åren 1896 och 1897 med sjuttio procent, för åren 1898 och 1899 med åttio procent, för åren 1900 och 1901 med nittio procent, allt af dessa besvärers uppskattade värde, samt från och med år 1902 med hela beloppet af samma värde.

§ 6.

Vid bestämmande af det belopp, hvarmed lindring, jemlikt § 1, bör rusthåll eller rote tillgodokomma, skall följande iakttagas:

A) *Beträffande effektiva rusthåll och rotar:*

För rusthåll eller rote, som icke åtnjuter understöd, skall till grund för beräkningen läggas fulla värdet å rustningen eller roteringen, sådant samma värde i § 2 mom. a) blifvit bestämdt, hvaremot för rusthåll eller rote, som är i åtnjutande af understöd, hvarom i § 5 mom. 1 förmäles, beräknas allenast det belopp, hvarmed nyssnämnda värde å rustningen eller roteringen öfverstiger understödet; kunnande, der understödet skulle uppgå till lika belopp med eller öfverstiga besvärets värde, sådan lindring, som i denna lag afses, icke ifrågakomma.

B) *Beträffande helvakanta rusthåll och rotar vid kavalleriet, vakanta rotar vid infanteriet samt vakanta rusthåll och rotar vid båtsmanshåll:*

1:o) Der vakansafgiften, med inberäkning deri jemväl af tross-passevolansafgiften, då sådan utgår, är lika stor med eller större än det här ofvan i § 2 mom. a) bestämda värde å rustningen eller roteringen, skall för rusthåll eller rote, som icke åtnjuter understöd, till grund för beräkningen läggas vakansafgiftens eller nämnda afgifters sammanlagda belopp, men för rusthåll eller rote, som är i åtnjutande af understöd, endast det belopp, hvarmed vakansafgiften eller summan af berörda afgifter öfverstiger understödet; och kommer alltså, der understödet uppgår till lika belopp med eller öfverstiger afgifterna, lindring, hvarom i denna lag är fråga, icke att ega rum.

2:o) Der vakansafgiften, med inberäkning deri jemväl af tross-passevolansafgiften, då sådan utgår, är lägre än det i § 2 mom. a) satta värde å rustningen eller roteringen, skall den lindring, som, enligt

hvad här ofvan är stadgadt, skolat tillkomma rusthållet eller roten, om besväret varit effektivt, minskas med skilnaden mellan nyssnämnda värde och afgiftsbeloppet, men skulle denna skilnad vara lika stor med eller större än berörda lindring, kommer, så länge detta förhållande fortfar, någon lättnad i rustningen eller roteringen enligt denna lag icke att ega rum.

C) *Beträffande halfvakanta rusthåll och rotar vid kavalleriet och vakanta rusthåll vid infanteriet:*

1:o) Der vakansafgiften för karl, och vid infanteriet jemväl för beklädnad, remtyg och beväpning, är lika stor med det i § 2 mom. b) eller c) bestämda värde, skall lindring tillgodokomma rusthåll eller rote i de fall och efter enahanda beräkningsgrund, som här ofvan angående effektiva rusthåll och rotar stadgas.

2:o) Der vakansafgiften för karl, och vid infanteriet jemväl för beklädnad, remtyg och beväpning, är lägre än det i § 2 mom. b) eller c) bestämda värde, skall den lindring, som enligt hvad här ofvan är stadgadt skolat tillkomma rusthållet eller roten, om besväret varit effektivt, minskas med skilnaden mellan nyssnämnda värde och afgift, men är denna skilnad lika stor med eller större än berörda lindring, kommer, så länge detta förhållande fortfar, någon lättnad i rustningen och roteringen enligt denna lag icke att ega rum.

3:o) Der vakansafgiften för karl, och vid infanteriet äfven för beklädnad, remtyg och beväpning, är större än det i § 2 mom. b) eller c) bestämda värde, skall öfverskottet tilläggas värdet å hela rustnings- eller roteringsbesväret och lindring å summan häraf, efter afdrag af understödet, der sådant utgår, tillgodokomma rusthållet eller roten i öfverensstämmelse med hvad här ofvan angående effektiva rusthåll och rotar är stadgadt;

och dels besluta,

att frälserusttjensten äfvensom presterskapets åliggande att vid inträffande krig utgöra krigsgärd i spanmål skola med ingången af år 1893 helt och hållet upphöra.

Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning har icke vunnit Riksdagens bifall.

Stockholm den 14 maj 1892.

Med undersåtlig vördnad.